

Šaljiva pošta

Mnogi so v zadregi za razglednice pri šalji pošti, ki je stalna točka raznih veselje, ker ne vedo, da se dobi 100 listov šalje pošte za 10 D v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru. Ravno tam se dobi tudi vse druge potrebnosti za okrasitev in razsvetlitev veselilnih prostorov. Papir za vse izdelke papirne konfekcije kupujte le v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Sv. Benedikt v Slov. gor. No, Miha, kam tako hitro? Počakaj vendar no! Boš povedal, kaj je spet novega v vaši grabi? — Miha: Kaj je novega? Hm, veš kaj, zemlja pri peku. — Tine: Šalobarda, jaz ne mislim, kaj je novega pri peku, ampak kako kaj delajo vaša društva? — Miha: To pa to! Veš, pri nas ni miru. Vedno gledamo, da damo našemu ljudstvu izobrazbe, pa tudi zabave, seveda ne takšne, po kateri bi bolela glava in vest. Pri vsem tem pa prednjači orlovski odsek. — Tine: Orel praviš? — Miha: Da, Orel. Ampak ne misli si, da se mi kažemo samo v paradah in da vse naše delo obešamo na veliki zvon, ampak mi delamo bolj tiho, a tem vstrajnejše. Ko drugi fantje kolovratijo po raznih stranpotih, se naši Orli teden za tednom zbirajo v Društvenem domu k telovadbi, kjer vežbajo svoje ude, a ne samo ude, ampak tudi uma svitli meč. Imajo pogosta predavanja o vseh mogočih rečeh, ki morajo zanimati naše fante, ki bodo vendar enkrat naši bodoči gospodari, voditelji vsega javnega življenja. Le pomisli: Orli so imeli tekom enega leta 42 telovadnih večerov, 13 fantovskih sestankov s 14 predavanji, 8 odborovih sej, vprizorili so 2 dramatični predstavi, kateri sta se ponovili. Ali se še spominjaš na »Verigo«? Ali na ono lepo igro »Na dan sodbe«? Le samo škoda, da še več benediških fantov ni pri Orlu. Koliko koristnega bi se lahko naučili za življenje. — Tine: Saj res. Večkrat sem že mislil, da bi se vpisal pri Orlu, a sedaj, ko vidim, koliko lepega se pri Orlu lahko naučim, nočem več odlašati. Veš kaj, kar vpišite me! — Miha: Vrlo dobro! To bo tebi še prav posebno koristilo. Močan si, zdrav tudi, gotovo boš vojak. Kdor je bil pri Orlu, se pri vojaki še nikdar ni kesal. Tudi ti se ne boš, le vstrajaj! In agitiraj še pri drugih fantih! Sedaj v začetku leta je zopet prilika, da se lahko vpišejo k Orlu. Ali boš? — Tine: Bom. Pa povej mi vendar, Miha, ali je res, da baje mislite Orli v kratkem znova vprizoriti neko lepo igro? — Miha: Res je. Ako bo šlo vse po sreči, bomo dne 6. novembra vprizorili igro, kakoršne še na benediškem odru niso videli in sicer »Mlinar in njegova hči«. Je res lepa, kakor nalašč za november. Če se ti ta ne bo dopadla, potem pa sploh nobena. Prosim te, povej vsem znanec, da pridejo v velikem številu. — Tine: Bom! Pa Orel seveda tudi hočem postati!

Vuzenica. Pri Devici Mariji na Kamnu se bo obhajala zahvalna nedelja dne 30. t. m. Služba božja bo ob desetih. Častilci Marije Kamenske, matere Kristusa Kralja, prijazno vabljeni!

Vuzenica. Dne 8. t. m. je preminul g. Jernej Salecl, posestnik in obrtnik v trgu. Bog mu bodi bogat plačnik za zasluge, ki si jih je pridobil kot vzoren, veren oče in poštenjak v svoji obrti. Zaostalim pa naše iskreno sožalje! Dne 16. t. m. pa smo zopet ob obilni udeležbi spremljali k večnemu počitku mladeniča Jožeta Poljner, katerega je previdnost božja iztrgala iz družinskega kroga ugledne hiše Kreutzvrtov, starega šele 32 let. Obema svetila večna luč!

Muta. Neizprosna smrt se je pretekli teden pri nas oglasila dvakrat. V nedeljo zvečer je od kapi zadet naglo preminul g. Anton Fišer, posestnik in čevljarški mojster na Spodnji Muti. Z njim je legla v grob markantna oseba našega trga. Med tem, ko so njegovi bratje v tujini našli svojo srečo, si je rajni Anton kot rojen Trbončan na Muti ustvaril svoje družinsko ognjišče. Svoje plemenito srce je posebno pokazal kot oče občinskih ubožcev. Bil je tudi po preobratu občinski odbornik. Znan pa je bil daleč na okoli tudi kot veseljak. Da ne bo sitnosti ob njegovi smrti, si je dal že pred tremi leti napraviti rakev. Pa izkazala se je za pretesno in zato jo je razbil. Mizarški mojster pač ni mislil, da ne bo smel odlagati tako malo časa z drugo, v kateri je legel v grob, star 56 let. Zadnjo čast mu je izkazalo obilno število njegovih sotržanov in drugih znancev, dva pevška zbora pa sta zapela ganljive žalostinke. Tone, Bog Ti bodi milostljiv! — V sredo zvečer pa se je pri nesrečnem padcu z voza ubil livar Sušec, posestnik v občini St. Primož. Sožalje zaostalim in večni mir njegovi duši!

Kdor hoče imeti veliko izbiri

v raznih zimskih štofah (flanše, pliši itd.) za ženske plašče, za moške obleke in površnike, ter v raznovrstnem manufakturnem blagu, si naj ogleda zalogo trdke

Anton Macun, Maribor Gosposka ulica 10

Ker se je zimsko blago še pravočasno za prejšnje cene nakupilo, se nudi za isto ceno, kar stane danes v tovarnah, dokler zaloga traja. 1414

Obleke in perilo kupujte

samo pri

L. TRPINU v Mariboru

ker tam je res poceni in dobro!

Dijaška kuhinja v Mariboru je prejela v avgustu in v septembru t. l. te-le podpore: dr. Franjo Lipold, odvetnik, 200 Din; Mohorjani v Spodnji Sv. Kungoti 75 Din; okrajna hranilnica v Slovenjgradcu 100 Din; Matej Straki, župnik pri Sv. Petru niže Maribora, 100 Din; Alojz Rezman, prof., 355 Din; Josip Pirnat, profesor, 20 Din; Marko Škofič, kaplan pri Kapeli, na pogrebu g. Antona Zengerja nabralih 106 Din; dr. Ferdo Pirnat, odvetnik v Slovenjgradcu, 300 Din. Vsem darovalcem najlepša hvala! — Odbor je dovolil za šolsko leto 1927—1928 revnim dijakom obede in večerje za 10.000 Din mesečno v nadi, da nas naši prijatelji in bivši podpiranci ne pustijo na cedilu. Da ne bo potrebno podpore krčiti ali čisto ukiniti vrednim in potrebnim dijakom med šolskim letom, prosimo vse prijatelje revnega dijaštva, da pri vsaki priliki mislijo na naše društvo. 100.000 D bo treba, da vstrajamo do konca šolskega leta.

Organistovske zadeve.

Organistom v svarilo! Organist I. R. je služboval na več župnijah. Povsodi je bil prijavljen pri Pokojninskem zavodu za pokojnino in se je ista tudi v redu plačevala. L. 925 pa je nastopil službo organista v I. Od tam pa ni bil prijavljen, ker se je zavezal pisмено pred župnikom in ključarji, da če mu dajo to službo organista, se odpove pokojninskemu zavarovanju. Tam je služboval eno leto in je moral službo radi bolezni pustiti. Sedaj je že čez eno leto težko bolan, brez službe in brez sredstev, od Pokojninskega zavoda pa tudi ne dobi, ker je zavarovanje prostovoljno ukinil. Tako je po lastni krivdi postal siromak. Organisti, ne sklepajte takšnih službenih pogodb, kjer bi se morali zavarovanju odreči. — F. K.

Ob 50 letnici izobraževalnega in bralnega društva.

(Dopis iz Slivnice pri Mariboru.)

Nedelja, dne 16. oktobra, je bila za našo župnijo kaj pomemben praznik. Praznično razpoloženje je vladalo od ranega jutra do poznih večernih ur.

Praznik in proslava 20letnega dela našega Izobraževalnega in bralnega društva sta našla dostojnega odziva med župljani. Slivnica je zopet enkrat manifestirala ter se zopet odločno postavila in javno spregovorila, da je naša, da je bila naša, da ostane naša, da spremlja s svojo dušo naše delo, da ji je pri srcu naš pokret. Pokazala je, da je naše podeželsko slovensko ljudstvo navezano z nežno ljubeznijo na naša društva, da so mu ista nekaka potreba, šola za življenje, žarišče kulture, ki mu je lahko dostopno, kjer se čuti domačega, svojega med svojimi.

Toda ne samo Slivnica, tudi sosednje župnije so prišle, da dajo tem svojim čustvom izraza. Bližnja in oddaljena bratska društva so prihitela, da se poklonijo društvu jubilaru. Da, rečemo lahko, da narod pomni, kdo ga je začel probujati, kdo mu je vcepil narodno samozavest; da priznava zasluge na prosvetnem polju. Narod se zaveda, kdo mu je bil voditelj v dobi narodne sužnosti, kdo ga je privedel v novo svobodno državo; zaveda se tudi, kdo ga brani in krmari njegov čolnič, da ne potone v morju brezversstva. Za vse to pa čuti v svojem srcu tudi hvaležnost, ki jo je pripravljen ob vsaki priliki manifestirati, ne oziraje se ne na desno, ne na levo, marveč naprej, naprej kvišku k solncu krščanskih vzorov. Pripravljen je, kadar se kličejo borci na dan.

Ker bodo gotovo tudi tisti, ki iz kateregakoli vzroka niso mogli priti v našo sredino, radi vedeli, kako smo preživeli ta slavnostni dan, hočem tukaj na kratko opisati, če ne bo gospod urednik hud.

Že zjutraj na vse zgodaj so naši požrtvovalni fantje in možje dovrševali še zadnja dela pri kinčanju našega doma in slavolokov. Težja in večja dela smo izvršili že v soboto. Hiteti je bilo treba, da bo vse o pravem času gotovo. Zlasti živahno je bilo ob slavoloku pri železniški postaji. Zaplapolale so zastave in zastavice. Mičen je bil pogled v dvorano društvenega doma in na oder, pripravljen za slavnostno zborovanje. Okrasitev je bila izvršena izredno srečno in čisto po novem originalnem načinu. Nič umetnih papirnatih rož, le samo živo rastoče zelenje v loncih in šopki svežih cvetlic pomešano z narodnimi barvami.

Že ob 9. uri dopoldne se je začela zbirati mladina pri kolodvoru, pričakujoč vlaka, s katerim se pripeljejo gostje in godba. Do prihoda vlaka se je nabrala velika množica do 400 ljudi. Točno ob 9. uri 47 minut je prisopihal vlak iz Maribora, ki nam je pripeljal nad vse ljube in mile goste.

Razvil se je mogočen sprevod, ki se je podal v Slivnico k službi božji. Na čelu sprevoda je korakala godba Katoliške Omladine iz Maribora pod večjo rolo g. kapelnika Germa. Za godbo so bile uvrščene zastave sosednih in domačega društva, Društvo kat. pomočnikov Maribor, Prosvetno društvo Melje, Prosvetno društvo Krčevina, Prosvetno društvo Lajtersberg, Bralno društvo Hoče ter domače društvo, vse skupaj sedem zastav. Za zastavami so se uvrstili gostje, člani domačega društva in ostali, dolga procesija.

Cerkveni govor je imel član odbora domačega društva č. g. kaplan Ravšl, ki je v vznesenem govoru pojasnil pomen dneva in nalogo društva, ki jo naj vrši napram cerkvi in javnosti. Sv. mašo je celebriral domači župnik č. g. Mihačič ob asistenci č. gg. P. Pavla in kaplana Ravšla.

Po cerkveni slovesnosti se je vršilo v društvenem domu slavnostno zborovanje. Otvori ga predsednik tovariš Dobaj s pozdravom na goste in vse druge prisotne. Za predsednika slavnostnega zborovanja imenuje tov. Lešnika. Tovariš č. g. kaplan Ravšl v izčrpnem poročilu razloži nastanek, razvoj in zgodovino društva. Slišali smo zanimive številke o društvenem delu. Č. g. P. Pavel, kot duševni oče mnogih društev v Mariboru in okolici, se v prekrasem govoru zahvali za pozdrave, čestita društvu k proslavi 20letnega dela in obstoja ter ga vzpodbuja k novemu delu in vztrajnosti. Č. g. dekan Sagaj opozarja na važno nalogo društva na socialno-političnem polju. Čestita društvu k njegovemu prazniku in mu kliče božjega blagoslova z nebes za nadaljnji razvoj in napredek. Tov. Vajdič pozdravi še enkrat navzoče domačine in goste ter poziva prijatelje in dobrovoljce, naj se društvu pridružijo, naj se ne strašijo ljudi, ki gledajo naš pokret po strani, ali ga še celo napadajo in blatijo. Ako smo bili neustrašeni poprej, ko smo živeli pod težkimi starimi razmerami, toliko bolj neustrašeni moramo biti sedaj v novi, svobodni, narodni državi. Podarja, da hoče društvo vzgajati mladino v dobre verne državljane, ker dobri državljani — dobra in močna država! Velja naj Kristusov nauk: Cesarju, kar je cesarjevega, Bogu, kar je božjega. Zatorej tudi mi: Bogu kar je božjega — kralju in domovini, kar je njihovega. Vzklika pozdrave vrhovnemu voditelju sv. katoliške Cerkve Njih svetosti papežu Piju XI., nadpastirju domačega škofije prevzvišenemu mil. g. knezoškofu in kralju Aleksandru I. Predlaga, da se pošlje udanostni pozdrav voditelju slovenskega naroda, narodnemu poslancu, ministru n. r. gospodu dr. Antonu Korošcu v Beogradu, kar so navzoči pozdravili z živahnim odobravanjem. Pozdrav naj se glasi: »Izobraževalno in bralno društvo v Slivnici pri Mariboru Vam pošilja iz slavnostnega občnega zbora ob proslavi svoje 20letnice dne 16. X. 1927 svoj vdanostni pozdrav. Pisмено je pozdravil proslavo tudi domačin narodni poslanec g. Štefan Falež iz Beograda. Žal, da je dospelo pismo prepozno. — Ob . uri zaključili predsednik zborovanje.

Drugi del proslave se je vršil popoldne ob 3. uri v Društvenem domu s prireditvijo, ki jo je otvoril pevski odsek: moški zbor pod vodstvom neumornega in vrliga tov. organista Kovača s pevskega točkama: »Večernji zvon« in »Pasol Janko«. Nato je g. prof. dr. Jeraj iz Maribora v prekrasem slavnostnem govoru razjasnil pomen: društvo — družina. Preobširno bi bilo napisati vse, kaj nam je povedal. Ime dr. Jeraj naj vsakemu jamči, da bi moralo biti iz železa srce, katerega bi se ne dojmile njegove besede, čiste kot kristal, kakor iz kremena izklesane, a vendar tako tople, božajoče, v srce segajoče, polne globoke misli. Hvala mu, hvala!

Dramatični odsek je v režiji tov. načelnika tega odseka dajal kot slavnostno predstavo A. Remčeve »Užitkarje«, tridejansko kmečko zaloigro. Da je bila izbira glede igre srečna, ni treba posebej povedati. Vse vloge so bile v pravih rokah. Posebej se kot poročevalec čutim dolžnega imenoma navesti užitkarja in užitkarico, ki sta jih igrala tov. Ivan Zorec in tov. Mila Faležova. Prvi kot nekdanji agilni igravec, ko je bilo društvo še v povojih, a je rade volje ob njegovi 20letnici prevzel težko vlogo, ki jo je rešil naravnost izborni. Druga pa je naša dolgoletna sotrudnica. Njo hvaliti pa ni potreba, delo se samo hvali. Ona živi na našem odru, ona je srčno zvezana z življenjem na odru. Da, čast in pohvala, kdor ju zasluži, ta dva ju zasluži! — Med odmori je igrala godba, ki je dala sploh celi prireditvi sijaj.

Zvečer se je razvila v gostilni g. Lobnika pri postaji živahna prosta zabava z godbo in petjem, licitacijami itd. Vladalo je pristrčno razpoloženje in videl si samo vesele obraze. Kako tudi ne, saj takega ljudskega praznika nimamo vsako leto.

Konečno pa bodi še izrečena javna zahvala vsem, ki so šli društvu pri prireditvi na roke, ki so darovali in posodili cvetlice, nadalje društvom, ki so nas počastila s svojimi deputacijami in zastavami in vsem, ki so pripomogli do tako krasnega moralnega uspeha.

—ča—

Krekova posojilnica v Mariboru

reg. zadr. z neomej. zav.

Moljska cesta 10

779

sprejema vloge po najugodnejših obrestih, vezane vloge obrestuje po dogovoru, posojila daje proti sigurnemu dvakratnemu osebnemu poročstvu in na vknjižbo. Somišljeniki, nalogajmo svoje prihranke le v svojih hranilnicah, ki nam nudijo najboljšo varnost.

Pohišstvo, posteljina, preproge, linoleum, zastori, vložki, matrace, postelje in namizne odeje, platno, perje, žima, pohišvena tkanina (blago), gradl za matrace, vse po zelo nizkih cenah pri

KARL PREIS

zaloga pohištva združenih mizarških mojstrov. 1392

Maribor, Gosposka ulica 20.

Ilustrirane cenike gratis.

ZOBOZDRAVN. — ZOBOTEHN. ATELJE

primarij dr. med. Harpf

ZDRAVNIK in ZOBO-ZDRAVNIK
v Slovenjgradcu

naznanja, da bo od nedelje, 30. oktobra t. l. naprej izvrševal zobozdravniško prakso, in sicer samo ob nedeljah od 8. dopoldne do 4. popoldne. 1409

VOZNI RED

veljaven od 1. oktobra 1927 se dobi v prodajalnah TISKARNE SV. CIRILA v Mariboru. Cena za komad Din 2.—